

niedziela

głos z Torunia

NR 27 (811) • J • ROK LIII • 4 VII 2010 • TORUŃ

TEMAT TYGODNIA

Bądź eko

Rozpoczynamy wakacje. Gdziekolwiek będziemy je spędzać, należy przypomnieć, że w każdym miejscu i czasie powinniśmy dbać o porządek.

Warto zapytać: Czy przyjemnie mi jest, gdy pod krzyżem na Giewoncie muszę uważać nie tylko na to, by nie spaść, lecz także na to, by nie potknąć się o stertę plastikowych butelek i puszek po napojach? Czy chętnie pozwalam dziecku bawić się w piasku nadmorskiej plaży wiedząc, że może dokopać się do niedopałków papierosów? Czy odpężający spacer brzegiem jeziora, które stało się dla wczasowiczów podręcznym śmietnikiem i toaletą?

Krępujące może wydać się mówienie o takich rzeczach, niestety, wakacje pokazują, że jest taka potrzeba, że ciągle chcemy być modni, bo ekologiczni, a zapominamy o wyrzuceniu opakowania po lodach do kosza na śmieci, a nie na ulicę.

„Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: «Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną; abyście panowali nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi». I rzekł Bóg: «Oto wam daję wszelką roślinę przynoszącą ziarno po całej ziemi i wszelkie drzewo, którego owoc ma w sobie nasienie: dla was będą one pokarmem»” (Rdz 1, 28-30).

Pamiętajmy: Bądźmy odpowiedzialni za to, co dostaliśmy od Stwórcy, bowiem zostało to dane ku pożytkowi i radości przeszłym, obecnym i przyszłym pokoleniom.

Joanna Kruczyńska

BOŻENASZKA NIERWIEDZIELA

Lipiec to czas wypoczynku, wędrowek, odwiedzin rodzinnych i towarzyskich, wycieczek i obozów, tak oczekiwany i upragniony po całorocznym wysiłku i zapracowaniu. W tym okresie chrześcijanin powinien pamiętać, że jest uczniem Chrystusa nie tylko w czasie pracy, spełniania swoich zadań, lecz także wypoczynku

BĄDŹMY ŚWIADKAMI MIŁOŚCI, *która dźwiga upadających*

Lipiec to czas wypoczynku, czas wędrowek, odwiedzin rodzinnych i towarzyskich, czas wycieczek i różnorodnych obozów, tak oczekiwany i upragniony po całorocznym wysiłku i zapracowaniu. Niektórzy z ulgą stwierdzają: „Wreszcie trochę luzu!” – i rzeczywiście z tego „luzu” korzystają, niejednokrotnie zapominając, że chrześcijanin jest uczniem

Chrystusa nie tylko w czasie pracy, spełniania swoich zadań, lecz także podczas wypoczynku. Zdarza się nam albo komuś obok nas, że – niestety – ta źle pojęta wolność i „luz” stają się przyczyną upadków, których potem żałujemy, czujemy się zawstydzeni i nie mamy odwagi powstać, bo zawiedliśmy się na sobie, bo czuliśmy się „tacy silni”, bo zawiedliśmy również innych.

Bł. Matka Maria Karłowska w takich sytuacjach tłumaczyła swoim dziewczętom, że „koń ma 4 nogi, a jeszcze się potknie, a coś dopiero człowiek, który ma tylko 2 nogi”. I zachęcała: „Anielską rzeczą jest powstać, ale diabelską – trwać w upadku!”. Matka tłumaczyła, że Pan Bóg wszyst-

dokończenie na str. VI

STUDIUM MUZYKI KOŚCIELNEJ DIECEZJI TORUŃSKIEJ

Studium Muzyki Kościelnej Diecezji Toruńskiej im. G.G. Gorczyckiego ogłasza nabór na rok szkolny 2010/2011.

Nauka w studium odbywa się na dwóch kierunkach: organista, kantor. Kandydaci w dniu inauguracji winni przedstawić następujące dokumenty:

1. Podanie
 2. Opinię księdza proboszcza
 3. Świadectwo maturalne (jeżeli nie ma, to ostatnio uzyskane świadectwo szkolne)
 4. Ewentualny dyplom lub świadectwo szkoły muzycznej
 5. 3 zdjęcia oraz wpłacić 100 zł
- Wspomniane dokumenty można też przesyłać pod adresem:

**Studium Muzyki Kościelnej
Diecezji Toruńskiej
Kuria Diecezjalna Toruńska
ul. Łazienna 18
87-100 Toruń.**

Inauguracja roku odbędzie się 11 września, w sobotę, o godz. 9 w siedzibie Studium Muzyki Kościelnej Diecezji Toruńskiej w Toruniu przy ul. Jodłowej 13 (Rubinkowo I). Dodatkowe informacje można uzyskać na stronach: www.studiumorganistowskie.diecezja.torun.pl, www.muzyka.diecezja.torun.pl bądź u dyrektora studium: tel. 0-603-943-694.

Ks. dr Mariusz Klimek
Dyrektor Studium Muzyki Kościelnej

Schola „Promyk Jutrzenki” kończy sezon piknikiem

Po roku pracy

Dziewczeta ze scholi „Promyk Jutrzenki” działającej przy parafii Matki Bożej Królowej Polski w Wąbrzeźnie, jak co roku, zakończyły sezon piknikiem w gospodarstwie agroturystycznym państwa Topolewskich w Wałczyku, który odbył się 10 czerwca.

Pogoda tego dnia była hojna dla uczestników. Po biesiadowaniu na świeżym powietrzu, przy stole zastawionym słodkościami, przyszedł czas na zabawę. Dziewczeta brały udział w rozmaitych rozgrywkach sportowych. Następnie można było podziwiać okolicę i zachwycać

się pięknem krajobrazu wiejskiego albo odpoczywać w cieniu drzew na hamaku. Pobyt zakończono pieczeniem kiełbasek przy ognisku.

Wyjazd scholi został zorganizowany przez Michała Wiśniewskiego, organistę i Tomasza Tomaszewskiego, katechetę. Opiekę duchową pełnił ks. kan. Kazimierz Śmigecki, proboszcz parafii pw. Matki Bożej Królowej Polski w Wąbrzeźnie. Podziękowania za pomoc w przygotowaniu pikniku należą się państwu Gajewskim i państwu Chmielewskim z Wąbrzeźna.

Beata Wiśniewska

Zapraszamy

Sportowe wakacje 2010

Stowarzyszenie Parafiada im. św. Józefa Kalasancjusza organizuje sportowe wakacje. Sportowo-rekreacyjne obozy odbędą się w Dąbkach (nad morzem) w dniach od 26 lipca do 8 sierpnia i w Iwoniczu Zdroju (Beskidy) w dniach od 1 do 14 sierpnia. W programie przewidziano: piesze wycieczki, gry i zabawy sportowe, konkursy piosenki, spotkania z ciekawymi ludźmi, dyskoteki oraz wycieczki autokarowe. Koszt: 450 zł. Zapisy prowadzi Ewa Sokalska, tel. (22) 651-07-01, e-mail: ewa.sokalska@parafiada.pl. Więcej szczegółów na www.parafiada.pl.

Wakacje dla lektorów i młodzieży męskiej

Diecezjalne Duszpasterstwo Służby Liturgicznej w dniach 21-25 sierpnia organizuje wyjazd wakacyjny w Tatry. W programie m.in.: aquapark, wjazd kolejką na Kasprowy Wierch, wycieczki górskie. Koszt: 625 zł. Lektorów i młodzież męską zainteresowanych wyjazdem prosimy o kontakt z ks. Krzysztofem Górskim, ul. Działdowska 3, 13-230 Lidzbark, tel. 603-675-002, e-mail: xkrzysztofgrski@wp.pl.

Nabór studentów do bursy akademickiej w Przysieku

Caritas Diecezji Toruńskiej ogłasza nabór studentów do Bursy Akademickiej w Przysieku na rok akademicki 2010/2011. Młodzież otrzymuje bardzo dobre warunki mieszkaniowe oraz wyżywienie w ramach symbolicznej odpłatności. Szczegółowe informacje i formularz zgłoszeniowy znajdują się na stronie internetowej: www.bursaakademicka.eu.

Oprac. Joanna Kruczyńska

LETNIA SZKOŁA UCZUĆ

Sesja warsztatowa w dniach 30 lipca 1 sierpnia jest adresowana do osób zainteresowanych swoją emocjonalnością, poszukujących właściwego miejsca dla uczuć. Prowadząca: Barbara Łubkowska, terapeuta, teolog, doradca psychologiczny. Miejsce: Diecezjalne Centrum Kultury, Zamek Bierzgłowski. Oplata 250 zł, płatne na miejscu. Zgłoszenia: tel. 607-654-900 lub barbaralubkowska@gmail.com. Katolicki Ośrodek Psychologiczno-Pastoralny „Cyrenejczyk”, ul. Rynek Staromiejski 30/6, 87-100 Toruń, www.poradnia.diecezja.torun.pl.

Uroczystości kawaleryjskie w parafii na Rządzu

Grudziądz

W uroczystość Trójcy Przenajświętszej parafia pw. św. Stanisława BM i św. Teresy od Dzieciątka Jezus na osiedlu Rządzu w Grudziądzu przeżywała święto. Gościła uczestników 22. Zjazdu Kawalerzystów II RP które od kilkunastu lat odbywają się w Grudziądzu – stolicy polskiej kawalerii.

Eucharystia rozpoczęła 3. dzień uroczystości, które obejmowały jubileusz 25-lecia szkoły na Rządzu i 20-lecia nadania szkole imienia 18. Pułku Ułanów Pomorskich oraz rocznicę poświęcenia sztandaru szkoły.

W sobotę uczestnicy zjazdu, ułani, ich rodziny i sympatycy byli

goszczeni w szkole, a w niedzielę wspólnie z uczniami, nauczycielami, kierownictwem szkoły uczestniczyli w Mszy św. Proboszcz ks. kan. Janusz Majewski, witając gości, mówił o więzi łączącej kościół i parafię na Rządzu z kościołem garnizonowym w Grudziądzu w okresie II Rzeczypospolitej. Tradycję tej świątyni podjęła parafia i kościół na Rządzu, nawiązując do imienia patrona – św. Stanisława Biskupa, którego figura jest kopią tej z kościoła garnizonowego. Również św. Teresa od Dzieciątka Jezus łączy te dwie świątynie. Ze zburzonego w wyniku działań wojennych kościoła garnizonowego ocalała figurka tej świętej. Ta

ponad stuletnia figurka, odrestaurowana, po kilkudziesięciu latach znalazła swoje miejsce w kościele na Rządzu.

Mszy św. przewodniczył ks. inf. Tadeusz Nowicki, honorowy kapelan kawalerzystów. „Bóg – Honor – Ojczyzna” – te słowa stanowiły zasadniczą część homilii Księdza Infułata. Eucharystia miała uroczystą oprawę, z ceremoniałem wojskowym, udziałem kompanii honorowej Wojska Polskiego, pocztami sztandarowymi WP i Zespołu Szkół Ogólnokształcących im. 18. Pułku Ułanów Pomorskich. Na zakończenie odśpiewano pieśń „Boże, coś Polskę”.

Aleksandra Mrozkowiak

Jubileusz 10-lecia Bractwa św. Józefa Opiekuna Rodzin

Toruń

Od czerwca 2009 r. każdego dnia w specjalnie opracowanej modlitwie zwracaliśmy się do naszego patrona św. Józefa Opiekuna Rodzin słowami: „Uproś Pana Jezusa i Jego Matkę, by swym błogosławieństwem wspomagali nas w pracach przygotowawczych do jubileuszu. Prosimy, wpłynij na wszystkich, którzy oddają Tobie cześć, św. Józefie, aby sprzyjali nam swoją poradą i pomocą, byśmy ten jubileusz 10-lecia istnienia Twojej wspólnoty obchodzili dla uczczenia Twego przybranego Syna, Twej Oblubienicy Najświętszej Maryi Panny oraz dla rozpowszechnienia Twoich cnót, św. Józefie, wśród ludu Bożego”. Pierwszy raz uczyniliśmy to podczas nabożeństwa odprawianego przed cudami słynącym obrazem św. Józefa w jego sanktuarium w Kaliszu.

Szczęśliwie dotarliśmy do celu, który przed rokiem sobie wyznaczaliśmy. Tu najpierw dygresja. 10-lecie powstania bractwa przypadało 11 czerwca, a w 2000 r. była to niedziela Zesłania Ducha Świętego. Planując uroczystości jubileuszowe, uzgodniliśmy datę jubileuszu na

niedzielę 23 maja 2010 r. Zrządzenie Boże to sprawiło, że trafiliśmy na niedzielę Zesłania Ducha Świętego. Niedziela ta i Msza św. były zwieńczeniem jubileuszowego triduum.

Uroczystości rozpoczęły się 21 maja odprawieniem nabożeństwa do św. Józefa z wystawieniem i adoracją Najświętszego Sakramentu oraz nowenną do patrona. Przewodniczył mu ks. Maciej Górka, opiekun bractwa. Następnie została odprawiona Msza św. dziękczynna, której przewodniczył ks. kan. dr Józef Witkowski, dyrektor bractwa, proboszcz parafii Chrystusa Króla w Toruniu. Ksiądz Proboszcz wygłosił homilię, zwracając uwagę na wskazówki, które pozostawił św. Józef. Ks. kan. dr Witkowski podkreślił również rolę, jaką Bractwo św. Józefa odgrywa w życiu wspólnoty parafialnej.

Pierwszego dnia uroczystości mieli uczestniczyć w jubileuszu bracia z Bractwa św. Józefa Opiekuna Rodzin z Niska. Niestety, planom tym przeszkodziła powódź, która dotknęła Sandomierz i okolice.

22 maja na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika pod honorowym patro-

natem bp. Andrzeja Suskiego odbyło się II Sympozjum Józefologiczne pod hasłem: „Św. Józef świadkiem Ewangelii Miłości” zorganizowane przez Bractwo św. Józefa i Wydział Teologiczny UMK. Słowo wstępne wygłosił prodziekan Wydziału Teologicznego ks. dr Zbigniew Zarembski i przekazał dalsze prowadzenie rektorowi bractwa Adamowi Ławniczakowi. Sympozjum zaszczycili: ks. kan. dr Józef Witkowski, ks. prał. Józef Nowakowski, honorowy członek bractwa, ks. kan. Jan Saucha, ks. Zdzisław Baranowski oraz ks. Andrzej Ziegert. Na uwagę zasługuje obecność uczniów wraz z katechetką z Gimnazjum nr 3 im. Jana Pawła II oraz Grupy modlitewnej do św. Józefa z kościoła pw. św. Józefa na Bielanych. Z wielką radością powitano braci z Bractwa św. Józefa z Kalisza.

Podczas sympozjum głos zabrali: ks. prof. dr hab. Wojciech Hanc, ks. dr Andrzej Latoń, prezes Polskiego Studium Józefologicznego i założyciel Centrum Józefologicznego w Kaliszu, ks. dr Zbigniew Zarembski, prodziekan Wydziału Teologicznego UMK oraz dr hab.

Waldemar Rozynkowski, prof. UMK, historyk.

Pod koniec bracia z Kalisza przekazali Bractwu św. Józefa Opiekuna Rodzin obraz Świętej Rodziny z kaliskiego sanktuarium św. Józefa oraz album pt. „Miasto Świętego Józefa Kalisz”.

Centralnym dniem jubileuszu była niedziela Zesłania Ducha Świętego. W kościele pw. Chrystusa Króla w Toruniu bp Andrzej Suski przewodniczył Mszy św. koncelebrowanej w intencji bractwa. W homilii Ksiądz Biskup wskazał na św. Józefa jako wzór mężczyzny i ojca rodziny. Zostało odśpiewane dziękczynne „Te Deum”, a przed błogosławieństwem rektor bractwa zawierzył św. Józefowi rodziny członków i rodziny parafii Chrystusa Króla.

Oddając chwałę Bogu w Trójcy Świętej Jedynemu, Matce Bożej Królowej Rodzin i św. Józefowi Opiekunowi Rodzin, bractwo podziękowało za 10 lat istnienia, prosiło o dalszą opiekę oraz pomoc w formacyjnym kształtowaniu tej wspólnoty dla odradzania się małżeństw i rodzin.

Adam Ławniczak
Rektor bractwa

Do Matki Bożej Licheńskiej w podzięce za dar I Komunii św.

Krotoszyn

12 czerwca dzieci pierwszokomunijne z parafii pw. Trójcy Świętej w Krotoszynach wraz z Księdzem Proboszczem i opiekunami udały się na pielgrzymkę do Sanktuarium Matki Bożej Bolesnej Królowej Polski w Licheniu Starym. Tradycją parafii jest pielgrzymowanie z dziękczynną modlitwą przed cudowny obraz Matki Bożej Licheńskiej. Organizatorem wyjazdu był proboszcz ks. Jacek Byra. Najmłodszym pątnikom towarzyszyli rodzice, wychowawczynie klasy II Iwona Kozak oraz katechetka Hanna Stec-Zbonikowska.

Las w Grąblinie rozpoczął pielgrzymkowy szlak. Kolejnym punktem zwiedzania była kaplica, w której znajduje się kamienna płyta z odcisniętymi śladami ludzkich stóp, i chociaż nie są one autentyczne, to wielu uważa kamień za świętą relikwię, a owe ślady przyjmują za odcisk stóp Matki Bożej.

Następnie pielgrzymi udali się na Mszę św., podczas której dziękowali za dar I Komunii św., zawierali opiece Matki Bożej swoje rodziny i siebie. Następnie księża marianie wręczyli dzieciom medaliki z wizerunkiem Matki Bożej Licheńskiej. Podczas pobytu pątnicy zwiedzili m.in. wieżę, kaplice oraz obejrzelili dzwon Maryi

Dzieci wraz z Księdzem Proboszczem przed bazyliką licheńską

Bogurodzicy. Udali się na Gólgotę, by tam rozważać mękę i śmierć Jezusa Chrystusa. W drodze powrotnej ks. Jacek Byra dziękował pielgrzymom

za modlitwę, a dzieciom za świadectwo wiary, jakim było przyjęcie Jezusa do serca podczas Eucharystii.

Hanna Stec-Zbonikowska

BEATA PIECZYKURA

Odpocznijcie nieco

Wakacje to dla dorosłych czas urlopów tak potrzebny do regeneracji sił i oderwania się od codziennych obowiązków, a dla dzieci, młodzieży i studentów to 2 albo 3 miesiące bez zajęć. Ten okres jest okazją do wyjazdów w piękne miejsca naszego kraju czy za granicę, a także odwiedzenia rodziny i przyjaciół. Wypoczynek nad morzem, jeziorami, w górach lub w innych zakątkach w bliskości natury może prowadzić do pogłębienia wiary i uwielbienia Boga oraz podziwu wszystkiego, co stworzył. Już w czerwcu na tatrzańskich szlakach można spotkać wędrujących samotnie lub w kilka osób. Dlaczego zmierzają ku szczytom? Może szukają oczyszczenia, pokoju i ciszy? Może chcą być ludźmi, którzy potrafią żyć górami w dolinach? Może szukają Nieznajomego?

Łącząc odpoczynek z rozwojem życia duchowego, m.in. parafie, organizacje i duszpasterstwa w diecezji toruńskiej proponują różnego rodzaju sposoby spędzenia wakacji.

I tak co roku w sierpniu wyrusza diecezjalna piesza pielgrzymka na Jasną Górę. Pątnicy wędrują, aby w końcu spojrzeć w oczy Matki Bożej w Jej cudownym wizerunku. Ci, którzy choć raz przeszli tę drogę, podkreślają, że są to wspaniałe rekolekcje przeżywane co roku i dlatego idą znów.

Ponadto Duszpasterstwo Pielgrzymkowe Diecezji Toruńskiej zaprasza na szlak, który wiedzie do Włoch, Wilna, Grecji i Ziemi Świętej.

Troską Biskupa Toruńskiego są powołania. Dlatego Wyższe Seminarium Duchowne i Diecezjalne Dzieło Powołań organizują spływ kajakowy na Brdzie dla lektorów, a Diecezjalne Duszpasterstwo Służby Liturgicznej zachęca ministrantów i lektorów do wzięcia udziału w wyjazdach wypoczynkowo-rekolekcyjnych, które odbywają się w Bursie Szkolnej Caritas w Grudziądzu oraz w Tatrach.

Dla dzieci i młodzieży Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Diecezji Toruńskiej organizuje m.in.: „Rajd dla życia” (Międzyrzecz – Giżycko), Ogólnopolskie Dni Formacyjne dla Kleryków na Śnieżnicy (Beskid Wyspowy), Ogólnopolskie Warsztaty Dziennikarskie na Śnieżnicy, Rekolekcje Formacji Apostolskiej na Śnieżni-

cy, Miasteczko Modlitwne w Sanktuarium bł. Karoliny Kózkówny w Zabawie, Szkolenie Liderskie na Śnieżnicy, Dni Formacyjne dla Kierowników i Liderów KSM na Śnieżnicy, Dni Formacyjne Zarządów Diecezjalnych oraz Komisji Rewizyjnych na Śnieżnicy, a także Wakacyjne Obozy Języków Obcych (jęz. angielskiego oraz jęz. niemieckiego) kierowane do dzieci od 10. do 14. roku życia oraz do młodzieży od 14. do 19. roku życia.

Kolejnymi wakacyjnymi propozycjami dla dzieci, młodzieży, a także całych rodzin – organizowane przez Ruch Światło-Życie – są oazy: Oaza Dzieci Bożych (ODB) – szkoła podstawowa, Oaza Nowej Drogi I° (OND) – nie wcześniej niż po szkole podstawowej, Oaza Nowej Drogi II° (OND) – po 1. klasie gimnazjum i formacji, Oaza Nowej Drogi III° (OND) – po 2. klasie gimnazjum i formacji, Oaza Niepokalanej, Oaza Nowego Życia I° (ON, ONŻ) – po ukończeniu gimnazjum i formacji, Oaza Niepokalanej, Oaza Nowego Życia II° (ON, ONŻ) – po ukończeniu 17 lat i formacji, Oaza Niepokalanej, Oaza Nowego Życia (ON, ONŻ III°) – od 18 lat po formacji, a także oazy rodzin 15-dniowe I, II, III° stopnia. Pobyt w atrakcyjnej miejscowości jest okazją, by wspólnie się modlić, bardziej poznawać Boga i odpocząć z Nim. W czasie takich rekolekcji nauczyłam się uważnie czytać pięknym Tatr. I ta miłość, choć w innym już wymiarze, została mi do dziś. Pamiętam też – mimo upływu lat – Mszę św. sprawowaną w górach o wschodzie słońca.

Jeszcze inną możliwością są rozmaite wyjazdy organizowane przez grupy działające przy parafiach. Są one czasem relaksu, a także pogłębiania swojej wiary i budowania danej wspólnoty. A osoby pragnące w radykalny sposób wyłączyć się z wiru życia, mogą skorzystać z rekolekcji zamkniętych odbywających w klasztorach w całej Polsce. Takie wyciszenie sprzyja przemyśleniom i ważnym decyzjom.

To zaledwie kilka propozycji spędzenia wakacji. Niezależnie co wybierzemy, ważne, by po pracowitym roku dać odpocząć ciało i wzmocnić ducha.

Beata Pieczykura

U swoje

Od 2003 r. rolnicy i mieszkańcy wsi naszej diecezji oddają się wstawiennictwu swojego patrona św. Izydora z Madrytu. Doroczne uroczystości diecezjalne gromadzą coraz więcej czcicieli tego świętego. W Hiszpanii św. Izidor doznaje szczególnej czci, patronuje stolicy. Z okazji jego święta odbywają się kilkudniowe uroczystości połączone z zabawami, pokazami, turniejami, na które przybywają Hiszpanie również spoza Madrytu

go patrona – św. Izydora

Pielgrzymka do sanktuariów Zachodniej Europy, którą zorganizował diecezjalny duszpasterz rolników, nie mogła ominąć Madrytu, a w nim kościoła św. Izydora. Rolnicy i mieszkańcy wsi skupieni w diecezjalnym duszpasterstwie rolników w dwóch grupach przybyli do grobu swojego patrona. Pierwszej grupie (w dniach 16-27 maja) przewodził ks. kan. Zbigniew Walkowiak, drugiej (26 maja – 6 czerwca) – ks. Zbigniew Gański. Nie wszyscy uczestnicy pielgrzymki są związani z wsią i rolnictwem, więc była potrzeba poznania życia i postawy św. Izydora.

Poniedziałkowy poranek rozpoczyna się spacerem do świątyni św. Izydora. Kościół w starej części miasta, z zewnątrz wciśnięty w zabudowę miejską. Podchodząc bliżej, widzimy potężne

kolumny fasady. Wchodzimy w skupienie. Jesteśmy, św. Izydorze, w kościele, gdzie zostałeś ochrzczony i spoczywają twoje doczesne szczątki. Wzruszenie, podziękowanie, spokój, prośby – to wszystko jest naszym udziałem. Rozpoczyna się Msza św. Czujemy się wtedy jeszcze bardziej wspólnotą. Do ołtarza wychodzi diecezjalny duszpasterz rolników. Przypomina nam o 4 drogach Izydora do świętości i daje wskazania, abyśmy podążali ku Bogu jego śladem: modlitwą, pracą, zawierzeniem Matce Bożej i służbą bliźniemu.

Św. Izydorze, miej w opiece rolników, mieszkańców wsi, aby byli ostoją polskość, wierności Bogu i Ojczyźnie, kultywowali tradycje religijne, narodowe i regionalne. Patronie nasz, wspieraj w trudnych chwilach powodzian, którzy utracili swoje dobytki, zwierzęta, zasiewy. Daj im nadzieję na normalne życie. Daj im siłę

do odbudowy. Niech zawierzą Bogu i zwróć się przez wstawiennictwo Maryi, tak jak ty zawsze czyniłeś. Sam przecież mówiłeś: Módl się i pracuj, a Bóg ci pomoże. Pokazuj nam, jak wspierać bliźniego w jego potrzebach. Niech rolnicy swoją pracą świadczą o wielkości Boga. Niech nie zapominają o modlitwie i czczeniu dnia świętego. Niech za twoim przykładem z pokorą przyjmują wolę Bożą.

Św. Izydorze, podziwiamy twoją konfesję i relikwiarz, witraże sławiące ciebie i twoją żonę, bł. Marię Toribię. Przypominają się fragmenty życiorysu oraz cuda, jakie Pan Bóg czynił u twojego grobu przed wiekami. Niech i teraz tak będzie. Śpiewamy pieśni i odmawiamy litanie.

Przy bocznej kaplicy ktoś przykłęka. Przychochodzą Hiszpanie chociaż na chwilę, aby prosić o wstawiennictwo. Zapewne są dumni, że patronuje im święty, który poprzez swoją ciężką pracę i modlitwę wszedł do chwały Pańskiej. Piękne kłosa zbóż zdobią figurę twoją i twojej żony. W Madrycie jesteś u siebie, ale w naszej diecezji też pozostajesz obecny w relikwiach.

Przewodnik omawia istotne elementy architektury i wyposażenia kościoła. Następnie ks. Gański zwraca uwagę na problemy wspól-

*Niech rolnicy swoją pracą
świadczą o wielkości Boga.
Niech nie zapominają
o modlitwie. Niech z pokorą
przyjmują wolę Bożą*

czesnego polskiego rolnictwa. Jak bardzo ważne jest wykorzystanie naszego polskiego potencjału rolniczego w Europie. Nie ma właściwszego miejsca na poruszenie tych problemów, jak właśnie u patrona rolników. Mówi o zagrożeniach, jakie dla człowieka, zwierząt i środowiska niesie żywność genetycznie modyfikowana. Rolników zachęca do jednoczenia się. Uwrażliwia także na potrzebę wsparcia rolnictwa i rolników, docenienia ich pracy również przez mieszkańców miast, którzy z owoców ich pracy korzystają. Niech nie traktują wsi jak skansenu, zaścianka i zacofania. Niejednokrotnie polski chłop siedział ze sztandarem: „Żywią i bronią”. Teraz również nie tylko żywi, lecz także broni – polskość, tradycji, religii.

Kończy się nasza wizyta u św. Izydora. Z dala od Polski, a jakby u siebie. Powrócimy do kraju ze wsparciem patrona. Św. Izydorze, czuwać nad rolnikami, polską wsią, duszpasterstwem rolników i wszystkimi, którzy są gorliwymi twoimi czcicielami.

Aleksandra Wojdyto

Pielgrzymi z duszpasterzem rolników u stóp swojego patrona

ALEKSANDRA WOJDYTO

BĄDŹMY ŚWIADKAMI MIŁOŚCI, *która dźwiga upadających*

dokończenie ze str. 1

ko widzi, widział też nasz grzech i upadek. „I zrobiło się Bogu żal człowieka winowajcy – mówi Błogosławiona – i ulitował się. Okazał miłosierdzie większe, aniżeli jego wina i grzech, miłosierdzie nieskończone. Opuścił mu winę, widząc jego żal i nędzę bezbrzeżną; puścił w niepamięć karę wieczną, a pozostawił tylko karę doczesną w formie pokuty. A działo się to tak po Bożemu, tak nieomal wspaniale, że nawet pokuta doczesna stała się słodyczą; albowiem i tę, i głównie tamtą, wziął na swoje Boskie ramiona Jezus Chrystus, Syn Boży i Baranek Boży, dźwigając krzyż za winę świata i za grzech człowieka. Więc okażcie się godnymi tego miłosierdzia Bożego, współpracując z łaską Bożą i strzegąc Jego Prawa – zachęca Matka Maria. – Niechaj od was nigdy nie odstepuje myśl i przeświadczenie: Jestem objawieniem miłosierdzia Bożego! A wśród zajęć codziennych, wśród radości, pokus i oschłości niechaj serce wasze wypowiada ustami akt strzelisty do Serca miłosiernego Jezusa: «Miłosierdzie Pana na wieki wychwalać będę»».

Kościół święty, dobra Matka rozumiejąca swe dzieci, właśnie w okresie wakacji (22 lipca) stawia nam przed oczy liturgiczne wspomnienie św. Marii Magdaleny, która jest takim przykładem pochylonej nad sobą Miłości Miłosiernej, która ją podźwignęła, poprowadziła i uczyniła jej życie wzorem dla nas. Maria Magdalena to postać ewangeliczna. Z Pisma Świętego wiemy, że pochodziła z Magdali nad Jeziorem Galilejskim. Ewangelieści piszą, że Jezus wyrzucił z niej 7 złych duchów. Wyzwolenie przez Pana rozpoczęło nowy etap jej życia. Doznała od Zbawiciela łaski wyjątkowej i dlatego szczególnym stało się jej przywiązanie do Jezusa. Ta wielka miłość uzdrowionej i obdarowanej łaską Magdaleny sprawiła, że poszła za Chrystusem, towarzyszyła Mu wiernie w czasie Jego działalności, aż po krzyż na Golgocie i po grób

Pański. Wśród kobiet podążających za Chrystusem wymieniana jest na pierwszym miejscu. To ona idzie wraz z dwoma innymi kobietami do grobu, aby namaścić ciało Ukrzyżowanego, znajduje pusty grób, a potem ogląda zmartwychwstałego Pana i jako pierwsza głosi cud zmartwychwstania.

W czasach, kiedy żyła bł. Maria Karłowska, w Marii Magdalenie powszechnie widziano nawróconą jawno grzesznicę, która po spotkaniu z Jezusem zerwała z grzechem. Określano ją jako „świętą pokutnicę”. Utożsamiana bywała z grzesznicą, która w czasie uczt u faryzeusza Szymona łzami obmyła nogi Zbawiciela, własnymi włosami je otarła i namaściła drogocennym olejkiem. To ona usłyszała z ust Pana: „Odpuszczone są jej liczne grzechy, ponieważ bardzo uмилиowała” (Łk 7, 47).

Bł. Maria Karłowska już w młodości zetknęła się z takim właśnie obrazem św. Marii Magdaleny, który poznała z książki czytanej w czasie wakacji u swej starszej siostry. Po tej lekturze powstało dziełko, które zatytułowała: „Świętej Marii Magdaleny miłość i pokuta”, z dodatkiem: „pod wrażeniem myśli”. Pisz tam m.in.: „Widzieliśmy, że uwierzyła Magdalena, jak mówi św. Chryzostom: Pierwsza uwierzyła, że Pan Jezus grzechy odpuszcza. Zaufała Panu, Ojciec Niebieski ją pociągnął! Poznała grzechy swoje jak Dawid, jak Setnik, jak Piotr, jak Paweł, Maria Egipcjanka. Łaska poruszyła serce do obrzydzenia grzechów. U Magdaleny stanął Jezus u drzwi i zapukał: Otwórz mi, będziesz miłowała Pana Boga swego z całego serca twego! Widzisz, com ci uczynił? A ty coś uczyniła? Czy to tak się staje przed Bogiem? Czy to są usta do modlitwy? Czy to takie oczy mają oglądać Boga? Czy tak się używa darów przyrodzonych, od Boga pochodzących? Nigdy nie chcesz być z Bogiem? Cemuś Mnie sobie uprzykrzyła, kiedym ci nic złego nie uczynił? Dawno chodzę za tobą – szukam – wołam – za złe dobrem odpłacam. Długo się opierać będziesz?

Skruszyło się serce, już nie może się oprzeć, już opanowana Jego spojzeniem, słowem, dobrocią, świętością. Siła niezrozumiała niszczy ją i podnosi, i upada do nóg Jego. W Nim zaufanie pokłada. Wielce uмилиowała, iż mógł ją Pan publicznie pochwalić!

Dusza – choć upadła, ale otwarta i prosta, nie chciała się taić ze swą winą! Ta szczerość ujmuje i nas u niej, to ją uczyniło miłą Bogu. Nie jak ci, o których mówi Pismo Święte: Przewrotni trudno się nawracają. Nie było tu przecież bez trudności. Jej stan – położenie – stosunki ludzkie – namiętności duszy – opór czyniły wobec Zbawiciela, a była rzucona przez faryzeuszów, aby być wzgardzoną! Trudno też jej było się spotkać z Panem Jezusem: publicznie był otoczony, w ukryciu nie wypadało, do siebie zaprosić nie śmiała, bo wzgardzona. Jednak się tym nie usprawiedliwia, bo sumienie woła: Jawnie grzeszyłaś – jawnie pokutuj! O ile nam łatwiej ze spowiedzią! Mimo to Magdalena, stojąc między niebem a piekłem, nie ustawała. Tym więcej gnała ją miłość, mocniejsza niż śmierć. Szukała okazji, a wiele razy nie szło – a pragnienie i niepokój się wzmacniały.

Nie jeden grzesznik też się uniewinnia, że grzechu nie ma i sposobności nie ma. Ale Jezus mówi: Nie ociągaj nawrócenia od dnia do dnia, nawróć się do Boga i nie odkładaj długo. To były trudności także dla Magdaleny.

Wtedy był wezwany Jezus do faryzeusza. Jak tam było Magdalenie? Patrzenie wy, którym to spowiedź trudną się zdaje. Dom faryzeusza – uczta – służba – ona pierwsza idzie po odpuszczenie. Wyznaje nie słowami, ale uczynkami: do nóg upada jako grzesznica – łzy wylewa jako skruszona – drogi olejek daje z miłości, włosami ociera nogi jako niewolnica, prosząc o przebaczenie. Jakie zaparcie siebie – wynagrodzenie zgorszenia. Naprawiła zło. Dawniej wylewała olejek na ciało swoje – teraz na nogi Jezusowe. Oczy, co tak pociągały do siebie – płaczą. Włosy, które tak

używała do przynęty grzeszników, układała w pukle dla powabu – dziś ociera nimi może zbrudzone nogi Jezusowe. Usta pyszne – jak upokorzone! Patrzenie na dumną panią – Magdalene u nóg ubogiego Jezusa, na ziemi, przy gościach o litość płaczącą. W tym wszystkim uczciła Jezusa jako Boga, Zbawiciela i Sędziego, i okazała pokutę heroiczną. A Jezus sam rzekł do niej: «Opuszczając się tobie grzechy!» – O ty szczęśliwa! Ustami samego Jezusa rozgrzeszona!

Wszystko odpuszczone! Tyś już nie jest w kajdankach piekła, już nie ma w tobie zmyły! Mario, całe niebo raduje się tobą, wszyscy święci winszują tobie, tyś już służebnica Pańska, tyś przyjaciółka Boża! Tyś już dziecko Ojca Niebieskiego! Patrz, co ci uczynił Jezus! Więc tobie nie tylko miłować Jego wolno – ale trzeba!

I dla nas jest łaska Jezusowa, a tym, co chcą się nawrócić – Pan Jezus pomoże, bo wszystkich On woła. A jeśli się za nas modlić będziesz, św. Magdaleno, i my się nawrócimy!”.

Niech te rozważania bł. Marii Karłowskiej będą dla nas na czas wakacji myślami, nad którymi warto się zatrzymać... Warto je zgłębiać... Warto wziąć do serca, bo i my jesteśmy ludźmi słabymi, bo i nas pociąga to, co nie jest prawdziwą wartością, bo i my gubimy się w zawilosciach naszych czasów, zapominając o Bogu pełnym miłosierdzia, którego miłość – jak mówi Jan Paweł II – „Objawia się jako miłosierdzie; (...) zdolna jest do pochylenia się nad każdym synem marnotrawnym, nad każdą ludzką nędzą, nade wszystko zaś nad nędzą moralną, nad grzechem. Kiedy zaś to czyni – ów, który doznaje miłosierdzia, nie czuje się poniżony, ale odnaleziony. (...) To miłosierdzie objawia się jako dowartościowywanie, jako podnoszenie w górę, jako wydobywanie dobra spod wszelkich nawarstwień zła, które jest w świecie i w człowieku” („Dives in misericordia”, 6).

Oprac.

S. Gaudiosa Czesława Dobrska CSDP

Członkowie SKC starają się żyć w duchu miłości bliźniego

Szkolne Koło Caritas działające od 2002 r. w Szkole Podstawowej nr 11 w Toruniu liczy 51 członków. Jest katolicką organizacją uczniowską, która włącza się na zasadzie wolontariatu w działalność charytatywną, opiekuńczą i wychowawczą prowadzoną przez Caritas

Z życia Szkolnego Koła Caritas

Patronem koła jest św. Zygmunt Gorazdowski. Jest on dla nas wzorem otwartości na drugiego człowieka i szacunku. Dlatego członkowie starają się żyć w duchu miłości bliźniego. Podstawowym celem naszego koła jest przede wszystkim formacja, kształtowanie otwartości i wrażliwości, a także bezinteresownej miłości wobec drugiego człowieka, szczególnie potrzebującego pomocy. Tej formacji służą różne spotkania organizowane dla członków SKC. I tak w dniach 10-11 czerwca w Diecezjalnym Centrum Kultury Zamek Bierzgłowski odbyło się kolejne wyjazdowe spotkanie formacyjne członków Szkolnego Koła Caritas ze Szkoły Podstawowej nr 11 w Toruniu. Przebiegało ono pod hasłem: „Żyjemy w duchu Ewangelii”. Odbyły się warsztaty oparte na przypowieściach ewangelicznych. Członkowie przygotowali również oprawę Mszy św., którą sprawował asystent koła o. Ludwik Łabuda, redemptorysta. Wręczył on nowym wolontariuszom legitymacje członkowskie. Otrzymało je 7 kandydatów. Podczas formacyjnych spotkań są nie tylko planowane akcje charytatywne, lecz

także przedstawiane treści religijne i duchowe. Wiele uwagi poświęcamy na promowanie aktywnego stylu życia wolnego od nałogów. Organizujemy rozgrywki sportowe, podchody, spacer po przepięknej okolicy, pradolina Wisły. Wieczór spędzamy przy ognisku, przy którym kończymy dzień Apelem Jasnogórskim.

Dzięki formacji i wynikającej z niej chęci pomagania udało się w tym roku szkolnym zrealizować wiele dzieł pomocy. Przede wszystkim podejmowaliśmy działania na rzecz potrzebujących w naszym środowisku. Ważne było włączanie się w ogólnopolskie akcje organizowane przez Caritas Polska (Jałmużna Wielkopostna, Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom) oraz Caritas Diecezji Toruńskiej: „Warto być bohaterem”, przedświąteczna zbiórka żywności w sklepach, Światowy Dzień Chorego (odwiedziny chorych w szpitalu, oprawa liturgiczna Mszy św., przygotowanie kartek z życzeniami dla chorych z parafii św. Józefa), udział w festynie „Bądźmy razem”.

Wolontariusze SKC są pomocni w czasie wielu imprez szkolnych o charakterze charytatyw-

nym. Na terenie szkoły przeprowadziliśmy akcję sprzedaży jabłek, z której dochód przekazaliśmy na pomoc ofiarom trzęsienia ziemi w Chile (patronem szkoły jest chilijski noblista Pablo Neruda). Członkowie koła włączyli się aktywnie w akcję pomocy powodzianom z miejscowości Świniary, przynosząc: wodę pitną, żywność o przedłużonym terminie przydatności do spożycia, środki czystości i higieny, odzież. Od kilku lat organizujemy kiermasze świąteczne, a także kiermasze na Szkolnym Festynie Rodzinnym, z których dochód przekazujemy dla Hospicjum „Nadzieja”. Pamiętamy także o ludziach starszych i samotnych z osiedla – zapraszamy ich na uroczystości z okazji święta babci i dziadka, odwiedzamy pensjonariuszy Dziennego Domu Pomocy Społecznej nr 52 z jasełkami i koncertami.

Działania wolontariuszy SKC są zauważane i akceptowane w społeczności szkolnej oraz środowisku, przyciągają nowych członków do pracy w kole.

Danuta Karnowska
Maria Aldona Rzepińska

Letni czas to okazja do udziału w pielgrzymce lub uprawiania turystyki religijnej. Jedna i druga forma są godne polecenia, by ubogacić swój świat wewnętrzny. W Ojczyźnie i na świecie jest wiele miejsc związanych z kultem religijnym, które warto odwiedzić. Parafia pw. Miłosierdzia Bożego i św. s. Faustyny w Toruniu w dniach 14-15 czerwca zorganizowała pielgrzymkę do sanktuariów Warmii i Mazur

Święta Warmia i Mazury

Pielgrzymowanie rozpoczęliśmy od Gietrzwałdu – miejsca cudownego wizerunku Matki Bożej i objawienia się Jej w 1877 r. w klonie w pobliżu kościoła. Miejsce to można określić jako warmińską Fatimę, gdyż Maryja wzywała do nawrócenia się i odmawiania Różańca.

Drugą stacją było Głotowo k. Dobrego Miasta – Sanktuarium Eucharystyczne i Męki Pańskiej, warmińska Golgota. Tam w XIII wieku odnaleziono Najświętszy Sakrament zakopany w ziemi przed najeżdżającymi te tereny poganami. Przemierzając Drogę Krzyżową, rozważaliśmy Mękę Pańską.

Z Głotowa udaliśmy się do Stoczka Warmińskiego, gdzie znajduje

się cudowny obraz Matki Bożej ukoronowany przez Jana Pawła II w 1983 r. W tym miejscu był więziony Prymas Tysiąclecia kard. Stefan Wyszyński w latach 1952-53. Modliliśmy się przed cudownym obrazem w zabytkowym kościele klasztornym i zwiedziliśmy muzeum poświęcone Kardynałowi.

Następnie nasz szlak wiódł do stolicy duchowej Warmii i Mazur – Świętej Lipki. Trwają tam zaawansowane prace renowacyjne bazyliki i klasztoru. Z historią Świętej Lipki w ciekawy sposób zapoznał nas o. Józef Figiel, jezuita. Wysłuchaliśmy pięknej muzyki organowej, sprawowaliśmy Mszę św.

Ze Świętej Lipki niedaleko do Kętrzyna, gdzie nawiedziliśmy starą kolegiatę św. Jerzego; oprowadził nas tamtejszy proboszcz i dziekan ks. kan. Stanisław Majewski.

Z Kętrzyna droga wiodła nas malowniczymi krajobrazami mazurskimi na Cisową Górę, skąd podziwialiśmy piękną panoramę połudowców, kontemplując piękno dzieła Stwórcy.

Po nocy spędzonej w gościnnym Jeleniewie dotarliśmy nad Wigry, nawiedzając pokamedulski klasztor i modląc się przed wizerunkiem Najświętszej Maryi Panny Wniebowziętej.

Następnym przystankiem była dawna katedra w Sejnach z cudowną figurą Matki Bożej (szafkowej). Przed tą figurą wierni modlą się

Uczestnicy pielgrzymki

szczególnie o łaskę potomstwa. To był najdalej wysunięty punkt trasy pielgrzymkowej.

Dalej szlak wiódł do Studzienniczej k. Augustowa. Po drodze zatrzymaliśmy się w Gibach, by oddać cześć ofiarom martyrologium z 1945 r. – zbrodni dokonanej przez NKWD. W Studzienniczej nawiedziliśmy drewniany kościółek parafialny i modliliśmy się przed wizerunkiem Matki Bożej Częstochowskiej. Sanktuarium to kilkakrotnie odwiedzał Karol Wojtyła w czasie spływów kajakowych oraz jako papież w 1999 r.

Beatyfikacja ks. Jerzego Popiełuszki skierowała nas do jego rodzinnej

wsi Okopy w parafii Suchowola. Nie udało nam się spotkać z Marianną Popiełuszką. Zwiedziliśmy izbę pamięci ks. Popiełuszki i modliliśmy się przed obeliskiem jemu poświęconym znajdującym się koło rodzinnego domu.

Pełni wrażeń, rozmodleni i rozśpiewani udaliśmy się w drogę powrotną do Torunia. Ostatnim punktem pielgrzymowania była wspaniała gościna, którą już w godzinach wieczornych zgotował nam ks. kan. Mirosław Owczarek, dziekan i proboszcz z Rybna wraz z ks. Zdzisławem i parafianami. Pełni duchowych wrażeń dotarliśmy na wypoczynek w domach. **SAM**

głos z Torunia niedziela

Ks. dr Dariusz Żurański
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. (56) 622-35-30 w. 39
fax (56) 621-09-02
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku do piątku
w godz. 9.00-13.00
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. (34) 369-43-38

